

Obláčky mládí

NAPRAL P. X. SVOBODA

VI.

Bláza byla Kubínovými názory velice pobouřena. Nepříjemný, těsnivý dojem ovládal ji několik dní. "Vždyť náležím jen jemu," myslila si, "mám ho ráda a nikdy, nikdy na něj nezapomenu... proč mi tedy vyčítá?" Nemohla pochopit jeho podivnosti a bylo jí líto, že jí za všecku lásku takovým způsobem soužil. Byla vůbec zklamána v něm, co přišlo. Očekávala cosi neznámého, krásného, jakési sladké, nekonečné vzrušení, ale nikdy neprožila tolik tísně, úzkosti a mučivého rozčechání jako za krátkou dobu této své první lásky. Chvillemi obviňovala sebe, že spůsobil, že sama toto nevolné rozladění, ale nedovedla dopátratí se, v čem by měla hledat zdroj zla. Denně posílala a odevzdávala jí básně, melancholické, těžké nálady, přeplněné beznadějí. Rozplakala se někdy nad nimi s mladou prudkostí. Snažila se rozveselovat ho, ale nedokázala mnoho. I setkání jejich o samotě byla stále znechucována. Zřídka kdy ocitli se sami v pokoji. Tyto chvíle byly vyplněny novými sliby, slzami a jakýmsi zbytečným strachem.

Imed v prvních dnech své lásky, když poznala Blázu opovnost políbení, zaujata byla sladkou, neurčitou touhou, státi se Kubínovou ženou. Nedovedla si představit, že by mohla kdy jinému náležeti, a oddávala se sytým představám budoucího štěstí svého. O tom, kdy bude svatba, nepřemýšlela. Stačila jí pouze určitá myšlenka, že se tak stane. Již teď hleděla naň jako na svého ženicha. Tím, že mu slíbila lásku, řekla mu, že mu náleží. Toužila přivinouti se k němu, stuliti se v jeho náručí, přitisknouti tvář svou na tvář jeho. Nemohla si vysvětliti, že v takové chvíli, kdy se to mohlo státi, vždy bylo jakési zbytečné nedorozumění, a vždy se rozešli, aniž se políbili. Všecka zklamání sedávala pak ve svém pokojíčku.

Tenis hráli pravidelně. Kubín, seznámiv se blíže s Arnoštem a Markou, nerozčiloval se jako poprvé. Naopak, dovedl se vpraviti do jejich veselého povídání. Přijal snad trochu jejich barvy. Těšil se na čtvrtky a soboty, poněvadž Blázu pak doprovázel a měl vždy příležitost k dlouhým rozhovorům.

Otázka, má-li se Bláza svěřiti rodičům, opět je zaujala. Zdálo se jí, teprv potom že by byli šťastni. Všechnu rozmrzelost, jež se často vracela, sváděti na tuto příčinu. Usjednoli se, několikrát, že se Bláza musí otec svěřiti. Směli by spolu všude mluvit a nebylo by strachu. Ale jak si Bláza představila otce nebo matku, zmizela všechna vůle. Nikdy jakoby nebylo příležitosti, a vždy jakoby byl otec rozmrzelý. Oznamila pak Kubínovi, že nemůže o své lásce promluvit. Uvažovali znova. Na konec pak si slíbili, že budou dále mlčet. Kubín přes všechnu důvěru v architektu Pachtu, obával se nepřiznání výsledku.

Jednou na Letné, než se rozešli, se k němu, zhlédla Bláza státi nedaleko chůvy s dítětem. Dítě, sotva rok staré, v bílé čepici, s očima velikými a modrými, smálo se na ni. Jakoby se jí byla touha po něm zmoženila, odhodila Bláza raketu a spěchala k němu. Vzala je chůvě, pochovávala je, políbila na červené tvářičky a všecka šťastná běžela s ním ke Kubínovi a Maře.

"Podívejte se na ně, jaké má oči!" volala živě všecka zářivě. Růžovými prsty něžně odkrývala krajky, v nichž se dětská hlavička topila.

Marka přikročila a líbala dítě na rudičky. Arnošt stojící s paní Pachtovou nedaleko, hlasitě se zasmál. Kubín cosi na dítě mluvil. Hledělo naň udiveně.

"A jakou má pusinku!" volala Bláza, rozchlipující malíkem červené rtíčky dětské.

Chůva vážila vztaženými rukama dítě k sobě. Mrzelo jí, že tak veselé sedí v cizích rukách. Konečně se tvářila, jakoby plakala, ale když ani to dítětem nepohnulo, odcházel na cestu a volala:

"Tak dobře, Jiřínko, půjdu domů a já tu nečechám!"

Tu teprv dítě obrátilo pohled za ní a jako se plakati. Chůva všecka upokojena rozeběhla se k němu, vzala je do náručí, tiskla k

sobě, líbala jako sběsilá a odcházela s ním do sadů.

Bláza dlouho o něm mluvil. Kubín teprv teď si vzpomněl, že v poslední době obrací se slečna za dětmi, že se na ně usmívá a někdy i na ně promluví. Líbala se mu tato její něžnost. Soudil, že činí tak proto, poněvadž je sama ještě dítětem, že by si ještě ráda sama hrála a všecken svět že jí je dosud nejasnou pohádkou. Bláza však plna byla snů o své budoucnosti a dívající se na děti, počítavala neurčitou rozkoš, kterou nejméněvala, která však jakoby jí zachvačovala velikou silou.

Toho dne přišel pro ně až na Letnou sám Pacht a odvedl je do restaurace k večeru. Seděli pod stromy nad řekou a Prahou dlouho do noci. Byl teplý, jasný večer, kolem voněly kvetoucí akáty. Droboučké mušky, jaké se v celých rojích kmitají večer při fěkách, tichounce lítaly nad jejich hlavami. Kubín byl šťasten večerní krásou, a mírně opojen pivem, počítavala jakési nesmírné, teskné blaho. Díval se na Blázu, jejíž oči rozeznával v šeru zcela jasně a myslil si: "Ty tedy miluješ děti, dobrá dušičko!" Usmívala se naň, jakoby byla uhadla jeho myšlenku.

U vedlejšího stolu seděli pán a paní, manželé, starší již, ale obleku i chování šviháckého. Konvalinková vůně šířila se kolem nich. Pán, hubený, s ostrým profilem, červenou vestou a bílými rukama, neustále pozoroval Marku a Blázu. Paní, stíhlá, prohledivlá, se stopami velkého světa v šatě i pohybech, snažila se půvabně seděti před Arnoštem a Kubínem. Paní radová postihla tuto zábavu světáckých manželů a upozornila na ni manželé Pachtovy. Hádali, jak asi jsou tito koketní lidé starší, a soudili, že přestoupili již čtyřicetku. Paní Pachtová nemohla pochopiti vášnivou touhu této prohledivlé dámy zalíbati se mužům. Pacht vysvětloval velice určitě, že jsou všechny ženy takové. Přeli se o to tiše, aby děvčata a mladí páni ničeho neslyšeli.

Tito seděli spolu u druhého stolu. Arnošt byl nakloněn k Maře a šeptal jí, že by se měli procházeti po pěšinách a ne seděti. Připomínal, že kvetou blízko hlohy a kaliny. Ve hvězdném a měsítném svitu je prý ten koutek báječný. Marka se smála a řekla: "Až jednou, až jednou!"

Kubín dávno již nebyl v takové příjemné náladě jako dnes. Nic ho netěžilo. Hovořil s Blázu úryvkovitě, jakoby slova nedostávala vystihovati jejich dojmy.

"Život je přece jen veliké dobrodiní," pravil.

"Jsem vždy ráda na světě," připojila Bláza.

"Při nejmenším je nejbájenější hrou, jaká kdy byla sbánsněna! Dnes by se mi nechtělo zemřít!"

"A větíte mi dnes?" zaeptala Bláza.

"Ano, úplně.—Slyšíte to heboučké bzučení mušek!"

"Slyším," řekla a usmála se.

Arnošt s Markou se hlasitě rozesmáli.

"Vás poslouchat," pravil ke Kubínovi a Blázi, "je pravá zábava! Mušky slyšíte bzučet? Tyhle malinké mušky? Ne, ty já neslyším, ne?" Znova se rozesmál.

"Já taky ne!" volala Marka.

Architekt Pacht právě povstala a ubíral se mezi stromovými ke stolu, kde seděl pán asi třicetiletý, samotný, s nohama křížem přeloženými, v slameném florentinském klobouce a modrém úšitých modravých šatech. Již delší dobu pozoroval tohoto pána, ale nemohl rozeznati tvář. Zdálo se mu, že je to inženýr Hošek, zámožný, svobodný podnikatel, který mu velice imponoval a s nímž se vždy snažil nějak se zblížit. Znali se pouze ze spolu inženýrů a stavitelů. Hošek vášnivě řečnil a Pachtova vždy s ním souhlasila. Když se před chvílí ohlédl, přesvědčil se Pacht, že se nemylí a rychle se k němu odebral. Všichni hleděli za ním.

"Ke komu to tatínek jde?" otázala se Bláza.

Arnošt se obrátil. Pozoroval Pachtu a stojícího s ním pána.

"To je inženýr Hošek," řekl, "známe se trochu. Hezký člověk. Podívejte se, je vyší než pan otec. Velice se líbí dámám, velice! A

on—líbák—o tom dobře ví! Ostatně, poznáte ho, pan otec ho přivádí, podívejme se!"

"Kdyby tam raději zůstal!" řekla Bláza nevrle. "Je jistě domýšlivý a mně jsou takoví páni protivní."

"Rozmazlený ženami a děvčaty. Blouzní o něm kde která!"

"Aáá!" zvolala Marka vypoulevši oči na Blázu. "Už vím! To je ten! Aáá!" A všecka byla rozzářena zvědavostí.

"Neznám ho," připojil Kubín.

"Nikdy jsem o něm neslyšela," dodala Bláza.

"Jak to můžeš říci?" usvědčovala Marka skoro podrážděně.

"Mluvívali jsme o něm."

"Nepamatuji se."

"Chachacha!" zvolala Marka ostře.

Všichni se obrátili k té straně, odkud Pacht s Hoškem přicházeli.

"Nikdy jsem ho neviděla," tiše řekla Bláza.

"Ale vypravovala o něm Krušínová ve škole! Což nevíš?" podotkla Marka hněvivě.

Bláza si nyní vzpomněla na nadšené povídky slečny Krušínové. Zasmála se.

"Tedy—ten je to!" prohodila. Pacht velmi živě vyběžel Hoška, aby šel k jejich stolu.

Blížili se zvolna hovořice. Hošek byl stíhlý muž s tmavým, krátkým, do špičky stříženým plnovousem, bílých zubů a jiskřivého oka. Smál se čemusí. Pacht všechny zechen rozveselen, jakoby se mu bylo štěstí do cesty připletlo, přivedl ho s úsměvem a představil. Bylo ihned patrné, že se Hošek mnoho pohyboval v dámské společnosti. Zasypal všechny roztočilostmi, poklonami, obdivem a živým hovorem. Nechtěl si mluvit o čemkoli, třeba jen o zelených stolech v restauraci, bylo přece tolik veselé síly v jeho hlase, že všechny zaujal.

Paní u vedlejšího stolu prováděla hru svou ještě s větším důrazem. Vypínala hrud, kladla ruku na čelo a hleděla v dálku.

"Kavalír," zaeptala, urovnávajíc si prohledivlé vlasy.

"Diplomat," připojil světák manžel a stáhl rty. Přimhouřeně, hnědě oči jeho lpěly na Bláziných rtech. "Ta pusinka by se líbala, ta by se líbala," myslil si neustále. "Už tu nebude tak krásně," pošeptal Kubín Blázi, "takový kříkloum všecko zkazí!"

"Nevšímejte si ho," odvětila. Právě mluvil s Arnoštem; dohodli se, že se znají. Rozuměli si, jakoby byli spolu vyrostli. Oba měli, zdálo se, nekonečně mnoho látky k vypravování. Znali tytéž osoby a sdělovali si jejich osudy.

Marka se naklonila k uchu Blázině.

"Něco ti řeknu pro zasmání. Já jsem se taky do Hoška jednou zamilovala!"

"Jistě?"

"Ano! Na ulici... jen tak jako do profesora nebo kněze!"

"Nežertuješ?"

"Nežertuju!" Rozesmála se.

"Nesmírně se mi líbil. Je hezký! Tobě se nelíbí?"

"Ne."

"Je ta jehlice jeho brilantová?"

Bláza bystře pohlédla na jehlici v jeho kravatě.

"Je," odvětila a usmála se na Kubína.

Hošek přisedl k Pachtovi naproti dámám. Zalíbil se jim chování i lihoocím. Každé něco pěkného pověděl. Obě paní dověděly se, že mají krásné oči, příjemné úsměvy, zajímavé pohyby rukou, neobyčejně lahodný hlas. Nitreem jejich zavála zvláštní ješitná radost a brzy i lítost, že muží jejich ani nevidí o těchto přednostech. Obě si pomyslily: "To by byli ženíci pro mou dečku!" Paní radová oživila, mluvilka mnoho, rychle pohybovala rukama a tvář její všecka zrůžověla. Byla vzrušena jako člověk, který dostal o tahu los. Zdálo se jí, že běží teď o cosi velice důležitého. Podlouhla, hubená tvář její, v profilu výrazná a náležitá, měnila se pohybem v stínu a světlo lampy jako maska všech vášní a pocitů. Rty, tenké a stále rozvinuté, jakoby ani nezmohly stačiti z bouřícího nitra valice se větám. Dávno již nebyla tak naděna, dávno již se tak nebavila, a dávno, myslila si neustále, nebyla tak pochopena jako tímto milým člověkem.

Paní Pachtová, záře, více se usmívala než mluvilka. Stála se u o stupeň posunuvši a ve výrazech vybranější. Slabý afekt, který se vždy líbí, zabarvil její hlas i pohyby. Čím více Hošek ohvátl je

jí krásu, tím více jakoby rostla, jakoby tělo její se napínalo a rovnalo. Bylo jí, jakoby omládlá a jakoby byla připravena tančiti kvapík. Činila dojem krásné, zdravé paní, jež okouzluje jakousi solidností názorů a úplnou věrností. I Hošek měl tento milý dojem. Myslil stále na tuto zvláštnost. "Jaká paní," napadalo ho, "jaká krásna, po níž nevztahujeme hršné ruky. Okouzluje nás a my jsme blažení, že náležejme jí. V čem to vězí? Vída—jak se nám neetnostným líbí čnost!" A jako všichni muži, kteří si pohrávali s ženami a kteří prožili vše možné, zatoužil míti do života takovou nedotknutelnou a přece krásnou manželku, jež by se všem líbila, všechny opojovala, ale k níž by se nikdo neodvážil přiblížiti, a která, kdyby se přiblížila, s opovržením by dotéřavece odbyla. Ješitnost jeho chtěla míti takový poklad, takovou úplně novou ženu. Toužil po podobném rozřešení svého života. Tato myšlenka stále ho napadala, když se díval na paní Pachtovou.

Obrátil se pak k Arnoštovi a přisedl k mladým.

"Nejsem ještě za vodami," řekl, dívaje se na Blázu, "je ve mně ještě kus pošestilého mládí. Dovolte, abych okřál mezi vámi."

Poklonila se a nepatrně pozvedla zrak. Bílé jeho manšety zasvítily.

"Chodíte s námi na tenis," pozvala ho Marka, směje se naň jako na dávného známého.

"Nemám tolik času, odpusťte. Chodil bych velice rád, ačkoli bych byl pátým kolem."

Všichni se bránili této narážce.

"Chybil bych," hovořil, usmívaje se brzy na Marku brzy na Blázu, "jako chybí každý, kdo se přilíká přiblížit ohni. Učinil jsem si slib, že se nedám okouzlit ženskou krásou. A mezi vámi byla by těžká zkouška. Vždyť vy obě jste velice zajímavé. Ne ne, do práce a samoty... ano!"

Oběma děvčátkům bylo v jeho slovech cosi k smíchu. Jen Kubín se zamračil. "Mluvkva," pomyslil si, svráští čelo.

"Dobře," poznamenal Arnošt, "jen utečte lidem... napeje se za vámi sta zamilovaných žen!"

"Za mnou?—Ó—pominulo!"

"Óóó—nepominulo!" zvolala Marka.

Bláza nalila si do skleničky bílého vína a chtěla se načat.

"Ach, slečno, počkejte," volal Hošek, "nepohněte rukou! Prosim, hleďte na ty krásné, růžové prstíčky. Vidíte? Tak hleďte, tímto směrem, proti zelenavému sklu. Jaké zabarvení, jaká světla! Paprsek lampy proniká sklenkou i vínem a tak podivuhodně i bohatě osvětluje zavřené prstíčky. A jak jsou ušlechtilé modelovány nehty!"

Bláza stále držela skleničku. Všichni okoukovali růžové její prstíčky. Nechápal, v čem vězí tato krásna, ale věřila úplně jeho slovům.

Hovořili pak o duši žen a mužů. Hošek všechny vzrušen velebil složitost a zvláštnost ženskou. Muži prý jsou průhlední a sobečtí. "Co muži?" mluvil. "Prohlédnu je okamžitě. Není mezi nimi tolik rozmanitosti. Strom! Muž je strom. Drží se země a tloustne! A stále strom, at slunce svítí, nebo vítr fouká! Pořád se drží! Ale ženy! Jaká bohatost, jaká prostost, jaká jemná odlišnost! Ženy jsou květiny. Tisíce nejrůznějších druhů. Jsou daleko vnímavější a chytřejší než muži. Tito mají jen sílu, ale ony mají bystrost."

Marka i Bláza s ním souhlasily. Arnošt i Kubín odporovali.

Hošek dával pak příklady ze svých vzpomínek. Vypravoval o záhadných, neobyčejných krásavcích, jež miloval. Vyřídil je tak živě a zajímavě, že obě slečny zářily.

Po všechny tyto chvíle pozoroval Blázu zkušeným okem. "Bude jako její matka vzornou ženou," myslil si, "a takovou krásnou paní, která bude nedotknutelnou. Všichni jí budou velebiti, ale nikoho nenapadne hršná touha. Což—abych si jí vzal? Ji jedinou bych mohl míti za ženu—jedinou. A jak je mladinká a zdravá!"

Prohlížel si jí jakoby nebylo jiného třeba. Nenapadlo ho ptáti se, bude-li ho Bláza milovati? Má-li někoho jiného ráda? Po takových starostech se neohlížel. Díval se na její mladistvé tvářičky, důvěrné oči, krásně urostlé tělo a v duchu si jí přivlastnil. Netuňal, směje se, že si jí tímto očima prohlédl a že jí již v myšlenkách

Trpíte-li na žaludek,

zajistě hledáte pomoc. Nedejte se proto oklamati. Nezkoušejte nic. Užijte

Severův Životní balsám

(Severa's Balsam of Life) a brzo poznáte jeho sílící účinky. Jest velmi vhodně odporučován v léčení nestravnosti, nezřetnosti, vleké zácpy, střídavé horečky a zienivých jater. Ti, kteří se po nemoci zotavují a osoby staré neb slabé soustavy najdou v něm věrného přítele. Cena 75 centů.

Zdraví pleti závisí hlavně na mýdle, které používáte. Odporujeme

SEVEROVO
LÉČEBNÉ KOŽNÍ MÝDLO
(Severa's Medicated Skin Soap)

k dennímu upotřebení při toaletě, koupeli u dospělých i u dětí, a při holení i vymývání hlavy. Cena 25 centů.

Čiňte, co píše p. Mart. Pačec, z Moquah, Wis.

"Chci Vám poděkovat za Severův Životní balsám. Trpěla jsem na žaludek, byla jsem velmi slabá a neměla jsem žádné chuti k jídlu. Avšak po užívání jedné láhve Severova Životního balsámu tyto neshody odešly. Uveřejněte tento dopis v časopisech k prospěchu těch, kteří trpí podobně."

Lékařníci všude prořkávají Severovy léky. Žádejte vyložené Severovy léky. Nemějte-li je obdržeti, objednejte si je přímo od

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Přestěhoval se

Dr. J.W. NOVÁK

český zubní lékař

Přestěhoval se do

Karbach Blk.

15. a Douglas ulice

čís. pokoje 206

Rohová místnost na druhé podlaží

nad Ryan Jewelry Co.

Tel. v úřadovně: Douglas 5077.

Nedělní hod.: od 10. do 12. hod. dopol.

Nový způsob

na úspory a ukládání peněz při 7%

Uložte své peníze v 7% přednostních dílech u společnosti Home Builders'. Každý dílec jest zaručen markyem na lot a nový domov, na zakázku společnosti postavený.

Žádné peníze se nepůjčí na staré budovy. Společnost Home Builders' postaví na zakázku pro kohokoliv, kdo vlastní svůj pozemek, neb kdo může první splátku udelati, zbytek bude pak splácen jako nájemné. Nový tento způsob dává společnosti kontraktůrů výdělek a 7% na veškeré peníze opatřené pro stavění děle.

Knihy jsou každému podřítkovi otevřeny k prozkoumání v každý čas.

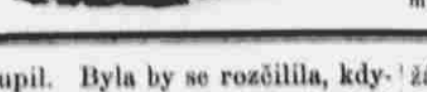
Dividendy se vyplácí každého 1. července a 1. ledna každý rok hotově, anebo můžete své peníze znovuuložit v dílech.

První markyem v hodnotě od \$500.00 do \$2,500.00, na nové domovy v Omaze, jsou vždy na ruce pro ukladatele.

Pro bližší podrobnosti navštivte:—

JAN M. FIXA

202 jižní 17. ul., u American Security Company, Omaha, Neb.

MACH & MACH

—ZUBNÍ LÉKÁŘI—

3. pos. Paxton Bl., 18. a Farnam ul.

Tel. Doug. 1085. OMAHA, NEB.

Nejlépe zařízená zubolékařská úřadovna ve středozápadě. Nejmodernější pomůcky. Práce prvě třídy. Cenu mírně.

koupil. Byla by se rozčilila, kdyby byl někdo takovou věc řekl a byla by s největším odporem u tekla.

Když se ubírali domů, přiblížil se Hošek k Arnoštovi.

"Slečna Pachtová je velice zajímavá," zaeptal.

"Ano, ale zdá se mi, že se milují s Kubínem... ovšem netvrdím to."

"To je to nejmenší," usmál se Hošek.

Právě v té chvíli stiskli si Bláza s Kubínem ruku. Nemluvil. Tichá měsíčná noc změkčovala obrysy města, domů a věží. Vzduch zněl jasný hlas architektův.

Doma pak prohlížela si Bláza se zalíbením své růžové prstíčky. (Pokračování.)

Nečtí více žádných bolestí.

Abychom vám dokázali, že Severův Regulator jest pravým přítelem žen v utrpení, podáváme tu opis dopisu, který nám zaslala před časem p. Anna Zurecová z Akron, Ohio: "Severův Regulator dobře účinkuje. Od té doby, co jsem jej užívala, necítila jsem

žádných více bolestí, jako jsem dříve pravidelně mívala. Nebudu nikdy bez tohoto výtečného léku." — Severův Regulator je na prodej všude v lékárnách, aneb přímo od vyrábětelů. Cena \$1.00. Všem členům tohoto listu doporučujeme, aby si dopsaly o knížku "Zdraví žen", kterou zdarma zaslal W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. — Advertisement.

Tel.: Úřadovna Douglas 3636

Obydlí Tyler 2082

DR. V. V. ŘEPUCHA

lékař osteopatie

Úřadovna v č. 203—204 Mc Cague Bldg., roh 15. a Dodge ul.

Sloup a Mirácký

vlastní první třídy močidlové zařízení

HOSTINEC

v č. 1265 So. 14. St. Omaha

Všchnu druhu likéry, lisad pivo a nejlepší dostatek stálo na ruce. — Telefon Douglas 7437.

Kdo v Č.-Am. Venkovu neoznámuje co na prodej má, neprodává.